

[Behnke]

Finansministeren stod jo ikke tilbage, hvad det angår. Han ønskede at rådgive Fremskridtspartiet om, hvordan vi burde tilrettelægge vor besparelspolitik. Vi skulle ikke komme med forslag, som vi på forhånd vidste at der ikke er flertal for i folketingssalen.

Jamen som jeg nævnte for lidt siden, fik vi fra partiet Venstre helt tilbage i februar måned den melding, at der skulle ske skattelettelser. Når Fremskridtspartiet så fremsætter et ønske om, at der sker skattelettelser, så burde vi da i det mindste forvente, at der var forståelse hos partiet Venstre. Den politiske realitet i Folketinget er jo, at før et forslag er blevet behandlet, kan man ikke vide, om der er flertal for det.

Og så bryder jeg mig bestemt ikke om, at finansministeren mener, at det skulle være Fremskridtspartiet, der var urealistisk, når vi i går ikke ville være med til at støtte et forslag om, at pensionisterne skulle stilles dårligere, og Fremskridtspartiet ikke ville være med til at indføre forskellige former for brugerbetaling på sundhedsområdet.

Kære finansminister! Vi synes ærlig talt, at der er andre steder i finansloven, hvor der skal spares, før man begynder overhovedet at overveje at spare på bevillingerne til de syge mennesker og de gamle.

Der er – uden at nævne de store poster med ulandsbistand og andet – rent faktisk områder i finansloven, hvor der uden problemer øjeblikkelig kan spares. Lad mig nævne nogle af dem, som kan dække det provenu ind, som Fremskridtspartiet ikke ville være med til at dække ind i går: Man har noget, der hedder Arnamagnæansk Institut til udgivelse af en oldislandsk ordbog. Foretagendet har eksisteret siden juni 1965, men vi har ikke fået nogen oldislandsk ordbog endnu af den grund. Alligevel bruger man 2-3 mio. kr. om året. Folketingsmedlemmerne har for kort tid siden fået en klækkelig lønforhøjelse. Den kunne man inddrage igen. Vi har noget, der hedder Ligestillingsrådet. Det kunne man nedlægge. Vi har Dagspressens Finansieringsinstitut, det behøver man vel heller ikke længere her i 1988. Vi har kantinetilskud på finansloven; selv om der eksisterer det såkaldte Henning Christophersen-cirkulære om, at kantinerne skulle have balance, så bruges der 63 mio. kr. på kantinetilskud i finansloven. Man har kunstudstillinger i provinsen, ydelser til enker efter kunstnere, stednavneudvalg,

anerkendte, fortrinsvis yngre kunstneres udstillingsvirksomhed, dispositioner vedrørende indvandreraktiviteter, folkebibliotekernes indvandrerbiblioteker, Arbejderbevægelsens Bibliotek, Kvininfo-centeret osv. Det ender nede omkring verdensmesterskabet i træfældning i 1989.

Finansminister Palle Simonsen! Fremskridtspartiet vil aldrig nogen sinde være med til at spare på bevillinger til syge mennesker og pensionister, så længe verdensmesterskabet i træfældning skal være på finansloven.

Men der er jo også store ting. Jeg nævnte de 2,5 mia. kr., det var muligt at spare på folkeskoleområdet, og så fik man endda en skolestandard, der var lig Holmsland Kommunes.

Jeg nævnte, at man kunne sælge aktier for 2,7 mia. kr. Det er vel ingen nødvendighed, at staten har aktier i Bellacenteret, i Junckers Industrier, i Dyrehavsbakken, i Dansk Pyntegrønt A/S, i Danske Biavleres Honningsalg osv. Det er vel ikke livsnødvendigt, at staten har aktier de pågældende steder.

Der kan findes skattelettelser på finansloven, og det vil Fremskridtspartiet meget gerne være med til, og derfor er vi også tilfreds med den invitation, der lå i finansministerens sidste ord.

Men der er et spørgsmål, som finansministeren går uden om som katten om den varme grød. Det er spørgsmålet om EF og det indre marked. Jeg kan i den forbindelse røbe, at det spørgsmål har Fremskridtspartiet taget stilling til. Vi har afsat i størrelsesordenen 9 mia. kr. til de harmoniseringer, der nu engang bliver nødvendige, sådan at vi ikke om et år eller halvandet, eller hvor lang tid der går, igen skal have en budgetoversigt, som viser, at på grund af nogle direktiver vedtaget i EF, som Danmark skal overholde, går det hele ad Pommern til igen.

Lad os tage fat på de problemer nu og lad os gå i gang med at løse dem, før de bliver så store, at de er uoverskuelige.

Finansministeren siger, at han vil fastholde velfærdsstaten i 1990'erne. Hvem er det, der definerer, hvad velfærdsstaten er? Jeg nævnte tidligere et udmærket indlæg fra hr. Engell, hvori han gjorde opmærksom på, at 1978 altså ikke var stenalder. Dengang havde vi vel også en velfærdsstat. Da vi levede i 1978, var der ingen af os, der savnede de ting, som vi i dag bruger offentlige midler på, og dengang kunne vi klare os med bare 400.000 offentligt ansatte.